EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

عشر صفات للحج المبرور

ʿAshr ṣifāt li-l-ḥajj al-mabrūr

ZECE ÎNSUȘIRI ALE UNUI PELERINAJ PRIMIT

ʿAbd al-Razzāq al-Badr

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr

Zece însușiri ale unui pelerinaj primit

عشر صفات للحج المبرور

ʿAshr ṣifāt li-l-ḥajj al-mabrūr

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: عشر صفات للحج المبرور
Ediția I
© 2026 Institutul Tawhid, pentru traducerea în limba română.
Text arab coranic: Tanzil Project, text Uthmani v1.1, © 2007–2026, CC BY 3.0 · https://tanzil.net.
Ediția-sursă: ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr, ʿAshr ṣifāt li-l-ḥajj al-mabrūr, ediția a II-a, 1447 H / 2026; pregătită de Khālid ibn ʿAbd Allāh al-Kundarī.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Introducere 1
Ce înseamnă un pelerinaj primit 3
Însușirile pelerinajului primit 6
1 Pelerinajul să fie făcut sincer pentru Allah 7
2 Pelerinajul să fie în acord cu Sunnah 11
3 Pelerinul să se străduiască să împlinească evlavia față de Allah 13
4 Ferirea de vorbe și fapte de natură sexuală 15
5 Ferirea de păcate 16
6 Ferirea de certuri în timpul pelerinajului 19
7 Bunătatea față de pelerini și cinstirea lor 20
8 Pelerinajul să fie făcut cu avere permisă 23
9 Pelerinul să Îl pomenească mult pe Allah 25
10 Cugetarea la sensurile, învățămintele și foloasele pelerinajului 27
Semnul unui pelerinaj primit 29
Teama de neprimire, împreună cu nădejdea 30
Ruga pentru un pelerinaj primit 31
Indice 35

Introducere

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Laudă lui Allah, Cel Care le-a impus robilor Săi pelerinajul la Casa Sa cea Sfântă și a rânduit pentru aceasta o răsplată îmbelșugată și daruri mărețe. Cel care face pelerinajul la Casă fără vorbe și fapte de natură sexuală și fără păcate se întoarce curățat de păcatele sale asemenea zilei în care l-a născut mama sa, curat și neprihănit de păcate și fărădelegi.

Mărturisesc că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Singurul, fără asociat, Stăpânul măreției și al cinstirii. Și mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său, cel mai bun dintre cei care au făcut pelerinajul la Casă și ʿumrah și cel mai bun dintre cei care s-au rugat lui Allah și au postit. Allah să îl binecuvânteze și să îi dăruiască pace, lui, familiei sale și companionilor săi, călăuze vrednice de urmat.

Acestea fiind spuse, pelerinajul primit se numără printre faptele cele mai bune, mai curate, mai frumoase și mai iubite de Allah, Preaînaltul. El aduce răsplăți mărețe, daruri nobile și binefaceri cuprinzătoare, atât în această lume, cât și în Viața de Apoi, care nu pot fi numărate și cuprinse.

Profetul ﷺ a vestit că pelerinajul primit nu are altă răsplată decât Paradisul. Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ

„De la o ʿumrah la următoarea sunt ispășite păcatele săvârșite între ele, iar pelerinajul primit nu are altă răsplată decât Paradisul."[1]

Într-un alt hadith, Trimisul lui Allah ﷺ a fost întrebat care faptă este cea mai bună. A răspuns: „Credința în Allah și în Trimisul Său." A fost întrebat: „Apoi care?" A răspuns: „Jihadul pe calea lui Allah." A fost întrebat: „Apoi care?" A răspuns: „Un pelerinaj primit."[2]

ʿĀ'ishah, Allah să fie mulțumit de ea, a relatat: „O, Trimis al lui Allah! Noi socotim jihadul cea mai bună faptă. Să nu luăm și noi parte la jihad?" El a răspuns: „Nu; însă cel mai bun jihad pentru voi este un pelerinaj primit."[3]

Oamenii se deosebesc foarte mult în împlinirea acestui ritual și a acestui stâlp al religiei. Ei nu se află la aceeași treaptă nici în pelerinajul lor, nici în celelalte fapte. Partea fiecărui rob din desăvârșirea pelerinajului său este pe măsura străduinței sale de a-l împlini pe deplin, de a-i respecta stâlpii, obligațiile, condițiile și tot ceea ce se leagă de acestea. De aceea, robul căruia Allah îi dă izbândă se cuvine să cunoască ce este pelerinajul primit, care sunt însușirile lui, cum poate fi împlinit și care sunt semnele sale cele mai vădite. Astfel va dobândi răsplățile mărețe și plata îmbelșugată legate de acest pelerinaj. Cel căruia i se dă izbândă este acela pe care Allah îl călăuzește spre ea.

1 Relatat de al-Bukhārī în Ṣaḥīḥ (1773) și de Muslim în Ṣaḥīḥ (1349).
2 Relatat de al-Bukhārī în Ṣaḥīḥ (26) și de Muslim în Ṣaḥīḥ (83).
3 Relatat de al-Bukhārī în Ṣaḥīḥ (1520).

Ce înseamnă un pelerinaj primit

Profetul ﷺ a arătat în hadithul amintit că „pelerinajul primit nu are altă răsplată decât Paradisul”.[4] Această răsplată măreață, Paradisul, a fost, așadar, legată de condiția ca pelerinajul să fie primit.

În aceasta se arată că nu oricine face pelerinajul are parte de un pelerinaj primit. La unii pelerini, binele pelerinajului poate fi împuținat, căci oamenii se deosebesc în această privință.

Învățații au explicat în felurite cuvinte înțelesul binelui — al-birr — și ce anume se înțelege prin pelerinajul primit — al-ḥajj al-mabrūr — a cărui virtute este menționată în hadithuri.

> *Ibn Baṭṭāl, Allah să aibă milă de el, a spus: „Pelerinajul primit este acela în care nu există ostentație, nici vorbe și fapte de natură sexuală, nici păcate, și care este făcut cu avere dobândită în mod permis.”*[5]

> *Ibn ʿAbd al-Barr, Allah să aibă milă de el, a spus: „Cât despre expresia «pelerinajul mabrūr», ea înseamnă pelerinajul acceptat.”*[6]

4 Relatat de al-Bukhārī în Ṣaḥīḥ (1773) și de Muslim în Ṣaḥīḥ (1349).
5 Sharḥ Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, 4/435.
6 Al-Istidhkār, 4/104.

Al-Qāḍī ʿIyāḍ, Allah să aibă milă de el, a spus: „Shamir a zis: «Este acela care nu se amestecă deloc cu păcate, după cum a spus Preaînaltul:

﴿فَمَن فَرَضَ فِيهِنَّ ٱلْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِى ٱلْحَجِّ﴾

«Cel care își asumă pelerinajul în aceste luni să nu aibă vorbe și fapte de natură sexuală, să nu săvârșească păcate și să nu se certe în timpul pelerinajului.»

Coran, al-Baqarah 2:197 (fragment)

De aici provin și expresiile *«barra jurământul său»*, atunci când omul nu și-a încălcat jurământul, și *«barra vânzarea sa»*, atunci când aceasta a fost lipsită de înșelăciune și amăgire.»

Al-Ḥarbī a spus: *«Se spune burra ḥajjuka, cu sunetul u la prima literă, și barra Allāhu ḥajjaka, cu sunetul a, despre cel care s-a întors cu un pelerinaj primit și răsplătit. S-a mai spus că mabrūr înseamnă acceptat.»*

Într-un hadith, Trimisul lui Allah ﷺ a fost întrebat în ce constă binele pelerinajului. A răspuns:

إِطْعَامُ الطَّعَامِ وَطِيبُ الْكَلَامِ

«A-i hrăni pe oameni și a vorbi frumos.»[7]

Potrivit acestei explicații, termenul provine din al-birr, care înseamnă săvârșirea binelui și dărnicia în timpul pelerinajului. Din același sens fac parte bunătatea față de părinți și față de credincioși. În toate acestea, el are și înțelesul de ascultare.

7 Relatat de Aḥmad în Musnad (14582); al-Albānī l-a declarat autentic în Al-Silsilah al-ṣaḥīḥah (1264).

Mai poate avea înțelesul de sinceritate, al cărei opus este nelegiuirea. Tot de aici vine expresia «barra jurământul său». După acest înțeles, pelerinajul mabrūr este pelerinajul făcut cu adevărat și în mod sincer numai pentru Allah."[8]

Thawr ibn Yazīd a spus: „Cel care se îndreaptă către această Casă fără să aibă trei însușiri nu va avea un pelerinaj neîntinat: să aibă blândețea prin care își stăpânește purtarea nechibzuită, să se ferească de ceea ce Allah i-a interzis și să se poarte frumos cu cei care îl însoțesc."[9]

Al-Nawawī, Allah să aibă milă de el, a spus: „Explicația cea mai corectă și mai cunoscută este că mabrūr înseamnă acela care nu este amestecat cu păcat. Cuvântul provine din al-birr, adică ascultare. S-a mai spus că înseamnă acceptat."[10]

Al-Qurṭubī, Allah să aibă milă de el, a spus: „Juriștii au zis: pelerinajul primit este acela în timpul căruia omul nu I-a fost neascultător lui Allah Preaînaltul." Al-Farrāʾ, Allah să aibă milă de el, a spus: „Este acela după care omul nu I-a fost neascultător lui Allah." După ce a redat cuvintele mai multor învățați, al-Qurṭubī a adăugat: „Eu spun: pelerinajul primit este acela în timpul căruia omul nu I-a fost neascultător lui Allah, nu cel după care nu I-a fost neascultător. Al-Ḥasan, Allah să aibă milă de el, a spus: «Pelerinajul primit este acela din care omul se întoarce desprins de această lume și dornic de Viața de Apoi.» S-au dat și alte explicații."[11]

8 Al-Qāḍī ʿIyāḍ, Ikmāl al-muʿlim, 4/105.

9 Ibn ʿAbd al-Barr, Al-Istidhkār, 4/105.

10 Al-Minhāj sharḥ Ṣaḥīḥ Muslim ibn al-Ḥajjāj, 9/118–119.

11 Pentru cele de mai sus, vezi al-Qurṭubī, Al-Jāmiʿ li-aḥkām al-Qurʾān, 2/408.

Explicațiile de mai sus sunt apropiate în ceea ce privește sensul pelerinajului primit. De aceea, Abū al-ʿAbbās al-Qurṭubī, Allah să aibă milă de el, a spus: „Toate aceste afirmații au un sens apropiat: este pelerinajul ale cărui rânduieli au fost împlinite și care a fost săvârșit în deplină potrivire cu ceea ce i se cere celui responsabil de împlinirea obligațiilor religioase. Allah Preaînaltul știe cel mai bine."[12]

Însușirile pelerinajului primit

Dovezile din Coran și Sunnah arată o serie de însușiri prin care pelerinajul devine primit și prin care se împlinește binele său. Le voi cuprinde pe scurt în zece însușiri.

12 Al-Mufhim li-mā ashkala min Talkhīṣ Kitāb Muslim, 3/463.

1 Pelerinajul să fie făcut sincer pentru Allah

Aceasta înseamnă ca prin el să nu se urmărească decât Fața lui Allah, Preaînaltul. Pelerinajul este un mijloc de apropiere de El și o faptă de ascultare dintre cele mai însemnate acte de adorare. De aceea, el are aceeași condiție ca orice adorare: cel care o săvârșește să urmărească prin ea Fața lui Allah, după cum a spus Preaînaltul:

﴿فَٱعْبُدِ ٱللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ ٱلدِّينَ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلْخَالِصُ﴾

„Adoră-L, așadar, pe Allah, făcându-I închinarea numai Lui! Oare nu lui Allah I se cuvine închinarea curată?”

Coran, al-Zumar 39:2–3 (fragmente)

Iar despre pelerinaj, Allah a spus:

﴿وَأَتِمُّواْ ٱلْحَجَّ وَٱلْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾

„Împliniți pelerinajul și ʿumrah pentru Allah!”

Coran, al-Baqarah 2:196 (fragment)

Una dintre obligațiile cele mai însemnate ale pelerinului care dorește binele pelerinajului său este să păstreze sinceritatea față de Allah de la începutul până la sfârșitul lui. Aceasta este o țintă de mare preț și un scop măreț.

De aceea, atunci când a intrat în starea de pelerinaj, nobilul nostru Profet ﷺ a spus:

اللَّهُمَّ حَجَّةً لَا رِيَاءَ فِيهَا وَلَا سُمْعَةَ

„O, Allah, fă-l un pelerinaj lipsit de ostentație și de căutarea faimei!”[13]

Ostentația și dorința de a fi lăudat pentru ceea ce aud oamenii despre faptele tale sunt cele care rănesc cel mai grav sinceritatea și nimicesc răsplata faptelor. Allah nu primește o faptă decât dacă este curată și neîntinată. Într-un hadith qudsī, Allah a spus:

أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشِّرْكِ؛ مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِي غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشِرْكَهُ

„Eu nu am nicio nevoie de asociere. Pe cel care săvârșește o faptă în care Îmi asociază pe altcineva îl las împreună cu asocierea lui.”[14]

13 Relatat de Ibn Mājah în Sunan (2890); al-Albānī l-a declarat autentic în Al-Silsilah al-ṣaḥīḥah (2617).

14 Relatat de Muslim în Ṣaḥīḥ (2985).

Allah mai spune:

﴿مَّن كَانَ يُرِيدُ ٱلْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُۥ فِيهَا مَا نَشَآءُ لِمَن نُّرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُۥ جَهَنَّمَ يَصْلَىٰهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا وَمَنْ أَرَادَ ٱلْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُو۟لَٰٓئِكَ كَانَ سَعْيُهُم مَّشْكُورًا﴾

„Celui care dorește această viață trecătoare îi grăbim în ea ceea ce voim, pentru cine voim. Apoi îi rânduim Gheena, în care va arde osândit și alungat. Iar cei care doresc Viața de Apoi și se străduiesc pentru ea cu strădania cuvenită, fiind credincioși, vor avea strădania răsplătită."

Coran, al-Isrā' 17:18–19

Cel pe care Allah l-a cinstit cu pelerinajul este dator să păstreze sinceritatea în toate faptele și cuvintele sale. Să împlinească ritualurile urmărind numai Fața lui Allah. Atunci când rostește talbiyah, Îl preamărește pe Allah prin takbīr, se roagă, înconjoară Casa ori merge între al-Ṣafā și al-Marwah, să se ferească de ostentație, de căutarea faimei și de dorința câștigului lumesc și să lupte cu sine pentru sinceritatea față de Allah.

De aceea, cuvintele talbiyei Trimisului lui Allah ﷺ afirmau monoteismul, sinceritatea față de Allah și dezicerea de asociere. Jābir ibn ʿAbd Allāh, Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său, a spus, descriind talbiyah Profetului ﷺ:

لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ

„A rostit chemarea monoteismului: «Răspund chemării Tale, o, Allah, răspund chemării Tale! Răspund chemării Tale, Tu nu ai niciun asociat, răspund chemării Tale! Cu adevărat, lauda, binefacerea și stăpânirea Îți aparțin. Tu nu ai niciun asociat!»”[15]

Cel căruia Allah i-a dat cinstea de a rosti aceste cuvinte mărețe trebuie să își aducă în minte înțelesurile lor, să le priceapă semnificațiile și să se străduiască să împlinească monoteismul pe care îl exprimă. Să nu Îi ceară decât lui Allah, să nu ceară salvare decât de la Allah și să nu aducă jertfe decât pentru Allah:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

„Spune: «Cu adevărat, rugăciunea mea, jertfa mea, viața mea și moartea mea Îi aparțin lui Allah, Domnul lumilor.»”

Coran, al-Anʿām 6:162

15 Relatat de Muslim în Ṣaḥīḥ (1218).

2 Pelerinajul să fie în acord cu Sunnah

Printre însușirile pelerinajului primit se numără faptul ca actele sale să fie în acord cu Sunnah. Profetul ﷺ a spus:

لِتَأْخُذُوا مَنَاسِكَكُمْ

„Învățați ritualurile voastre de la mine!”[16]

Frate pelerin, trebuie să știi că izbânda și fericirea în această lume și în Viața de Apoi se dobândesc numai prin urmarea călăuzirii Profetului ﷺ și prin respectarea Sunnei sale. Orice faptă care se împotrivește călăuzirii sale este respinsă și nu este primită, după cum a spus el ﷺ:

مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ

„Cel care săvârșește o faptă care nu este potrivită cu rânduiala noastră, aceea este respinsă.”[17]

De aceea, companionii erau cei mai stăruitori oameni în urmarea Sunnei Profetului ﷺ, a călăuzirii și a faptelor sale din ritualurile pelerinajului. Dintre mărturiile acestui lucru se numără următoarele.

Yaʿlā ibn Umayyah, Allah să fie mulțumit de el, a spus: „Am făcut înconjurarea Casei împreună cu ʿUmar ibn al-Khaṭṭāb, Allah să fie mulțumit de el. El a atins colțul, iar eu mă aflam spre partea Casei. Când am ajuns la colțul vestic aflat lângă

16 Relatat de Muslim în Ṣaḥīḥ (1297).

17 Relatat de Muslim în Ṣaḥīḥ (1718).

Piatra Neagră, l-am tras de mână ca să îl atingă. A spus: «Ce ai?» Am zis: «Nu îl atingi?» A întrebat: «Nu ai făcut înconjurarea Casei cu Trimisul lui Allah ﷺ?» Am răspuns: «Ba da.» A zis: «L-ai văzut atingând aceste două colțuri vestice?» Am răspuns: «Nu.» A zis: «Nu ai în el o pildă frumoasă?» Am răspuns: «Ba da.» A spus: «Atunci lasă acest lucru!»"[18]

Astfel, conducătorul credincioșilor ʿUmar ibn al-Khaṭṭāb, Allah să fie mulțumit de el, a arătat că Trimisul lui Allah ﷺ, care este modelul și pilda de urmat, nu a atins și nu a șters cu mâna alte colțuri ale Kaʿbei în afară de Piatra Neagră și colțul yemenit. El a spus: *„Nu ai în el o pildă frumoasă?"*

Într-o altă întâmplare despre ʿUmar, Allah să fie mulțumit de el, relatată în cele două Ṣaḥīḥ, acesta a sărutat Piatra Neagră, apoi a spus, astfel încât să îl audă cei din jur: „Știu că ești o piatră care nu poate nici vătăma, nici aduce folos. Dacă nu l-aș fi văzut pe Profet ﷺ sărutându-te, nu te-aș fi sărutat."[19]

Prin aceasta, conducătorul credincioșilor a atras atenția asupra urmării în ritualurile pelerinajului. Toate actele de adorare se întemeiază pe ceea ce a fost revelat: nimic din ele nu se face fără o dovadă și o îndrumare statornicită de la Trimis ﷺ.

﴿لَّقَدْ كَانَ لَكُمْ فِى رَسُولِ ٱللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُواْ ٱللَّهَ وَٱلْيَوْمَ ٱلْآخِرَ وَذَكَرَ ٱللَّهَ كَثِيرًا﴾

„Aveți, cu adevărat, în Trimisul lui Allah o pildă frumoasă pentru cel care nădăjduiește în Allah și în Ziua de Apoi și Îl pomenește mult pe Allah."

Coran, al-Aḥzāb 33:21

18 Relatat de Aḥmad în Musnad (313); al-Arnaʾūṭ l-a declarat autentic în ediția sa verificată.

19 Relatat de al-Bukhārī în Ṣaḥīḥ (1597) și de Muslim în Ṣaḥīḥ (1270).

3 Pelerinul să se străduiască să împlinească evlavia față de Allah

Allah Preaînaltul a spus:

﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ ٱللَّهُ مِنَ ٱلْمُتَّقِينَ﴾

„Allah primește numai de la cei evlavioși.”

Coran, al-Mā'idah 5:27 (fragment)

În versetele despre pelerinaj, deși ele sunt puține, Allah a repetat de multe ori îndemnul la evlavie. Aceasta deoarece în pelerinaj se întâlnesc multe prilejuri de a dobândi evlavia care nu se întâlnesc în alte împrejurări.

În șirul versetelor despre pelerinaj din sura al-Baqarah, Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ﴾

„Temeți-vă de Allah și să știți că Allah este aspru la pedeapsă!”

Coran, al-Baqarah 2:196 (fragment)

Tot în cuprinsul acestor versete a spus:

﴿وَتَزَوَّدُواْ فَإِنَّ خَيْرَ ٱلزَّادِ ٱلتَّقْوَىٰ ۚ وَٱتَّقُونِ يَٰٓأُوْلِى ٱلْأَلْبَٰبِ﴾

„Luați-vă provizii, însă cea mai bună provizie este evlavia! Și temeți-vă de Mine, voi cei înzestrați cu minte!”

Coran, al-Baqarah 2:197 (fragment)

Apoi Allah a încheiat versetele despre pelerinaj din sura al-Baqarah prin cuvintele:

﴿وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّكُمۡ إِلَيۡهِ تُحۡشَرُونَ﴾

„Temeți-vă de Allah și să știți că la El veți fi adunați!"

Coran, al-Baqarah 2:203 (fragment)

În sura al-Ḥajj, El a spus:

﴿ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمۡ شَعَٰٓئِرَ ٱللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقۡوَى ٱلۡقُلُوبِ﴾

„Astfel este! Iar cinstirea rânduielilor sacre ale lui Allah ține de evlavia inimilor."

Coran, al-Ḥajj 22:32

Și a spus:

﴿لَن يَنَالَ ٱللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَٰكِن يَنَالُهُ ٱلتَّقۡوَىٰ مِنكُمۡ﴾

„Nici carnea, nici sângele lor nu ajung la Allah, ci la El ajunge evlavia voastră."

Coran, al-Ḥajj 22:37 (fragment)

Repetarea acestui îndemn al lui Allah la evlavie în versetele despre pelerinaj arată însemnătatea și rangul ei măreț. Cei înzestrați cu minte, cărora Allah le-a ușurat împlinirea pelerinajului, trebuie să facă din dobândirea evlaviei unul dintre cele mai înalte scopuri ale pelerinajului lor. Să își folosească mintea și înțelegerea în aceste locuri și ritualuri mărețe, pentru a dobândi prin ele evlavia față de Allah. Pelerinajul este o școală măreață a evlaviei și una dintre porțile ei largi. Toate ritualurile sale sunt dintre cele mai puternice ajutoare pentru împlinirea evlaviei față de Allah.

4 Ferirea de vorbe și fapte de natură sexuală

Pelerinul care dorește binele pelerinajului său trebuie să se îndepărteze de tot ceea ce intră în rafath: tot ceea ce ține de raportul sexual ori de actele care îl precedă.
Allah Preaînaltul a spus:

﴿ٱلْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَٰتٌ ۚ فَمَن فَرَضَ فِيهِنَّ ٱلْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِى ٱلْحَجِّ﴾

„Pelerinajul se împlinește în luni cunoscute. Cel care își asumă pelerinajul în ele să nu aibă vorbe și fapte de natură sexuală, să nu săvârșească păcate și să nu se certe în timpul pelerinajului.”

Coran, al-Baqarah 2:197 (fragment)

Shaykh al-Saʿdī, Allah să aibă milă de el, a spus: „Adică trebuie să cinstiți starea de consacrare pentru pelerinaj, mai ales pe cea din lunile sale, și să o feriți de tot ceea ce o strică sau o împuținează, precum rafath: raportul sexual și actele sau vorbele care îl precedă, îndeosebi în prezența femeilor.”[20]

20 Taysīr al-Karīm al-Raḥmān, p. 91.

5 Ferirea de păcate

Allah Preaînaltul a spus:

﴿ٱلْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَٰتٌ ۚ فَمَن فَرَضَ فِيهِنَّ ٱلْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِى ٱلْحَجِّ﴾

„Pelerinajul se împlinește în luni cunoscute. Cel care își asumă pelerinajul în ele să nu aibă vorbe și fapte de natură sexuală, să nu săvârșească păcate și să nu se certe în timpul pelerinajului."

Coran, al-Baqarah 2:197 (fragment)

Al-Qāḍī ʿIyāḍ, Allah să aibă milă de el, a spus: „S-a spus că fusūq înseamnă aici faptele rele. S-a mai spus: neascultările; sau încălcarea celor interzise de Allah și vânatul; sau rostirea minciunii; sau jertfirea pentru altarele idolilor."[21]

Din cele de mai sus reiese că fusūq cuprinde tot ceea ce îl scoate pe rob din ascultarea față de Allah prin săvârșirea unor neascultări și păcate.

Pelerinajul primit nu se împlinește atunci când este amestecat cu fărădelege și întinat de neascultare. De aceea, pelerinul care își dorește binele trebuie să se ferească în timpul pelerinajului de toate păcatele și fărădelegile.

Aici intră, după cum au atras atenția învățații, și păcatele pe care musulmanul le săvârșea înainte de pelerinaj și cu care se obișnuise. El este dator să se căiască de ele dacă dorește ca pelerinajul său să fie primit. În schimb, cel care stăruie în intenția de a săvârși fărădelegile cu care s-a deprins și nu este hotărât să le părăsească se află într-un fel de neascultare, chiar dacă nu săvârșește efectiv vreuna dintre ele în timpul pelerinajului.

21 Ikmāl al-muʿlim, 4/462.

Din ferirea de păcate în timpul pelerinajului face parte și să nu fie încălcată porunca autorității în ceea ce privește măsurile și îndrumările pentru organizarea și ușurarea ritualurilor pelerinajului și pentru îndepărtarea primejdiilor care amenință viața și siguranța musulmanilor. Numeroase texte ale Legii îndeamnă la ascultarea autorității și la neîncălcarea poruncii sale. Allah Preaînaltul a spus:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِي ٱلۡأَمۡرِ مِنكُمۡ﴾

„O, voi cei care credeți! Ascultați de Allah, ascultați de Trimis și de cei care au autoritate dintre voi!”

Coran, al-Nisāʾ 4:59 (fragment)

Profetul ﷺ a întărit acest îndemn în mai multe cuvântări din vremea pelerinajului, arătându-i însemnătatea și influența mare asupra bunei rânduieli a treburilor musulmanilor.
Abū Umāmah, Allah să fie mulțumit de el, a spus: „L-am auzit pe Trimisul lui Allah ﷺ ținând o cuvântare în Pelerinajul de Adio. El a spus:

اتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ، وَصَلُّوا خَمْسَكُمْ، وَصُومُوا شَهْرَكُمْ، وَأَدُّوا زَكَاةَ أَمْوَالِكُمْ، وَأَطِيعُوا ذَا أَمْرِكُمْ، تَدْخُلُوا جَنَّةَ رَبِّكُمْ

«Temeți-vă de Allah, Domnul vostru, împliniți cele cinci rugăciuni, postiți luna voastră, dați zakāt din averile voastre și ascultați de cel care are autoritate asupra voastră: veți intra în Paradisul Domnului vostru.»”[22]

22 Relatat de al-Tirmidhī în Jāmiʿ (616); al-Albānī l-a declarat autentic în Al-Silsilah al-ṣaḥīḥah (867).

Yaḥyā ibn Ḥuṣayn a spus: „Am auzit-o pe bunica mea relatând că l-a auzit pe Profet ﷺ vorbind în Pelerinajul de Adio și spunând:

وَلَوِ اسْتُعْمِلَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ يَقُودُكُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ فَاسْمَعُوا لَهُ وَأَطِيعُوا

«Chiar dacă este pus peste voi un sclav care vă conduce după Cartea lui Allah, ascultați de el și supuneți-vă!»”[23]

Frate pelerin, sfatul care cuprinde toate acestea este să îți începi pelerinajul cu o căință sinceră și deplină către Allah pentru păcatele și greșelile tale, ca să dobândești această răsplată măreață și plată îmbelșugată. Sinceritatea căinței tale atrage primirea pelerinajului tău.
Profetul ﷺ, sfătuitorul credincios și demn de încredere, a spus:

مَنْ حَجَّ لِلَّهِ فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ

„Cel care face pelerinajul pentru Allah fără vorbe și fapte de natură sexuală și fără păcate se întoarce asemenea zilei în care l-a născut mama sa.”[24]

23 Relatat de Muslim în Ṣaḥīḥ (1838).

24 Relatat de al-Bukhārī în Ṣaḥīḥ (1521).

6 Ferirea de certuri în timpul pelerinajului

Pelerinajul este o școală desăvârșită a bunei-cuviințe și a caracterului. În ea, musulmanul este educat în purtările alese și în buna tratare a oamenilor. Din acestea face parte îndepărtarea de dispute și certuri, după cuvântul Preaînaltului:

﴿وَلَا جِدَالَ فِي ٱلْحَجِّ﴾

„Și să nu fie ceartă în timpul pelerinajului."
Coran, al-Baqarah 2:197 (fragment)

Shaykh al-Saʿdī, Allah să aibă milă de el, a spus: „Disputa înseamnă contrazicerea, cearta și înfruntarea, fiindcă ele stârnesc răul și nasc dușmănie. Scopul pelerinajului este smerirea și supunerea înaintea lui Allah, apropierea de El prin cât mai multe fapte de adorare și ferirea de săvârșirea faptelor rele. Astfel, el devine un pelerinaj primit, iar pelerinajul primit nu are altă răsplată decât Paradisul. Deși aceste lucruri sunt oprite în orice loc și timp, oprirea lor este și mai puternică în timpul pelerinajului."[25]

25 Taysīr al-Karīm al-Raḥmān, p. 91.

7 Bunătatea față de pelerini și cinstirea lor

De la Profet ﷺ s-a transmis în mod autentic:

الْحَاجُّ وَالْمُعْتَمِرُ وَفْدُ اللَّهِ، دَعَاهُمْ فَأَجَابُوهُ، وَسَأَلُوهُ فَأَعْطَاهُمْ

„Cel care face pelerinajul și cel care face ʿumrah sunt oaspeții lui Allah. El i-a chemat, iar ei I-au răspuns; ei I-au cerut, iar El le-a dăruit."[26]

Din binele pelerinajului face parte ca pelerinul să le facă bine oaspeților lui Allah, oaspeților Celui Milostiv, în toate felurile: să le dea mâncare, să le dea apă de băut, să răspândească salutul păcii, să vorbească blând, să îl îndrume pe cel rătăcit, să îl învețe pe cel neștiutor, să îl ajute pe cel aflat în nevoie și alte asemenea fapte bune.

Al-Ḥāfiẓ Ibn Ḥajar, Allah să aibă milă de el, a spus: „La Aḥmad și al-Ḥākim se află un hadith de la Ǧābir, Allah să fie mulțumit de el: au întrebat: «O, Trimis al lui Allah, în ce constă binele pelerinajului?» El a răspuns: «În a-i hrăni pe oameni și a răspândi salutul păcii.» În lanțul său de transmitere există slăbiciune. Dacă ar fi fost dovedit, aceasta ar fi fost explicația care trebuia adoptată, în locul celorlalte."[27]

26 Relatat de Ibn Mājah în Sunan (2893); al-Albānī l-a declarat autentic în Al-Silsilah al-ṣaḥīḥah (1820).

27 Fatḥ al-Bārī, 3/382.

Khālid ibn ʿAbd al-Raḥmān, Allah să aibă milă de el, a relatat: „L-am întrebat pe Saʿīd ibn Ǧubayr: «Care pelerin este cel mai bun?» A răspuns: «Cel care îi hrănește pe oameni și își păzește limba.»” El a mai spus: „Al-Thawrī, Allah să aibă milă de el, ne-a relatat: «Am auzit că aceasta ține de binele pelerinajului.»”[28]

În Tārīkh Baghdād se relatează că, atunci când ʿAbd Allāh ibn al-Mubārak, Allah să aibă milă de el, dorea să facă pelerinajul împreună cu frații săi din Marw, le spunea: „Aduceți banii pentru cheltuielile voastre!” Îi lua, îi punea într-o ladă și îi încuia. Apoi le închiria mijloace de călătorie și continua să cheltuiască pentru ei, dându-le cele mai bune mâncăruri și dulciuri. Îi ducea din Marw la Bagdad, în cea mai bună înfățișare și cu cea mai aleasă purtare… Când ajungeau la Mecca și își încheiau pelerinajul, îl întreba pe fiecare: „Ce ți-a cerut familia să îi cumperi din mărfurile Meccăi?” Fiecare îi spunea ce anume, iar el le cumpăra acele lucruri. Apoi îi scotea din Mecca și continua să cheltuiască pentru ei până ajungeau la Marw. După trei zile le pregătea un ospăț și le dădea veșminte. După ce mâncau și se bucurau, cerea lada, o deschidea și îi înapoia fiecăruia punguța sa, pe care îi scrisese numele.[29]

Din bunătatea față de pelerini face parte și ferirea de a le face rău. De aceea, în timpul pelerinajului, Profetul ﷺ le spunea oamenilor:

أَيُّهَا النَّاسُ، السَّكِينَةَ السَّكِينَةَ

„O, oameni, păstrați liniștea! Păstrați liniștea!”[30]

28 Relatat de ʿAbd al-Razzāq în Muṣannaf (8816).

29 Vezi al-Khaṭīb al-Baghdādī, Tārīkh Baghdād, 11/395, cu ușoare adaptări.

30 Relatat de Muslim în Ṣaḥīḥ (1218).

Când a văzut îmbulzeala pelerinilor la locurile aruncării pietricelelor, le-a spus:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ، لَا يَقْتُلْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا

„O, oameni, să nu vă omorâți unii pe alții!”[31]

Profetul ﷺ a spus în timpul pelerinajului:

> *„Știți cine este musulmanul?” Au răspuns: „Allah și Trimisul Său știu cel mai bine.” A spus: „Cel de a cărui limbă și mână sunt feriți musulmanii.” A întrebat: „Știți cine este credinciosul?” Au răspuns: „Allah și Trimisul Său știu cel mai bine.” A spus: „Cel căruia credincioșii îi încredințează viețile și averile lor. Iar cel care emigrează este acela care părăsește răul și se ferește de el.”*[32]

Fiecare musulman, și mai ales cel pe care Allah l-a cinstit cu pelerinajul, este dator să îi cinstească pe oaspeții Celui Milostiv, să îi întâmpine cu bucurie pe oaspeții lui Allah, să le respecte drepturile și rangul, să îi trateze în cel mai bun fel și cu cea mai frumoasă purtare și să se ferească de a le face rău. Pelerinajul îl educă pe om în însușirea unui caracter ales: bunătatea față de oameni, răbdarea, blândețea, cumpătarea și buna purtare.

31 Relatat de Abū Dāwūd în Sunan (1966); al-Albānī l-a apreciat drept bun în Al-Silsilah al-ṣaḥīḥah (2445).

32 Relatat de Aḥmad în Musnad (6925); al-Albānī l-a declarat autentic în Ṣaḥīḥ al-Targhīb wa-l-tarhīb (2555).

8 Pelerinajul să fie făcut cu avere permisă

Printre însușirile pelerinajului primit se numără faptul de a fi făcut cu avere curată. Pelerinul trebuie să aleagă pentru cheltuielile sale bani curați și câștiguri permise. În hadith se spune:

إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا

„Allah este Bun și nu primește decât ceea ce este bun."[33]

Al-Ḥāfiẓ Ibn Rajab, Allah să aibă milă de el, a spus: „În acest hadith este un semn că fapta nu este primită și nu sporește în bine decât prin hrănirea din ceea ce este permis, iar consumarea celor interzise strică fapta și împiedică primirea ei…

Al-Ṭabarānī a relatat, printr-un lanț de transmitere slab, de la Abū Hurayrah, că Profetul ﷺ a spus: «Când un om pleacă la pelerinaj cu cheltuieli curate și își pune piciorul în scărița șeii, rostind: Răspund chemării Tale, o, Allah, răspund chemării Tale!, un vestitor din cer îl strigă: Răspunsul tău este primit și îți este dat ajutor! Provizia ta este permisă, animalul tău de călărie este dobândit în mod permis, iar pelerinajul tău este primit, fără păcat.

33 Relatat de Muslim în Ṣaḥīḥ (1015).

Dar când omul pleacă cu cheltuieli necurate și își pune piciorul în scărița șeii, rostind: Răspund chemării Tale, o, Allah, răspund chemării Tale!, un vestitor din cer îl strigă: Răspunsul tău nu este primit și nu îți este dat ajutor! Provizia ta este interzisă, cheltuiala ta este interzisă, iar pelerinajul tău nu este primit.»[34]…”[35]

Apoi a amintit deosebirea de păreri privind judecata asupra celui care face pelerinajul cu avere interzisă.

Shaykh Ibn ʿUthaymīn, Allah să aibă milă de el, a spus, despre al treilea dintre lucrurile prin care pelerinajul devine primit: „Să fie făcut cu avere permisă, nu interzisă: să nu provină din camătă, înșelăciune, jocuri de noroc sau alte câștiguri stricătoare și interzise, ci să fie avere permisă. De aceea, cineva a spus:

إِذَا حَجَجْتَ بِمَالٍ أَصْلُهُ سُحْتٌ
فَمَا حَجَجْتَ وَلَكِنْ حَجَّتِ الْعِيرُ

«Dacă ai făcut pelerinajul cu avere de obârșie ilicită,
nu tu ai făcut pelerinajul, ci caravana.»

Adică pelerinajul l-au făcut cămilele. Cât despre tine, nu l-ai făcut, fiindcă averea ta este interzisă.”[36]

Pelerinul care nădăjduiește primirea de la Allah trebuie, așadar, să se îngrijească de curăția câștigului și a cheltuielilor sale.

34 Relatat de al-Ṭabarānī în Al-Muʿjam al-awsaṭ (5228). Al-Haythamī a spus în Majmaʿ al-zawā'id, 10/292: „În lanț se află Sulaymān ibn Dāwūd al-Yamāmī, iar el este slab.”

35 Jāmiʿ al-ʿulūm wa-l-ḥikam, 1/260–262.

36 Sharḥ Riyāḍ al-ṣāliḥīn, 5/322.

9 Pelerinul să Îl pomenească mult pe Allah

Învățatul Ibn al-Qayyim, Allah să aibă milă de el, a spus: „Cei mai buni dintre oamenii care împlinesc o anumită faptă sunt cei care Îl pomenesc cel mai mult pe Allah în ea. Cei mai buni dintre cei care postesc sunt cei care Îl pomenesc cel mai mult pe Allah în timpul postului lor; cei mai buni dintre cei care dau milostenie sunt cei care Îl pomenesc cel mai mult pe Allah; cei mai buni dintre pelerini sunt cei care Îl pomenesc cel mai mult pe Allah. Așa este și cu celelalte fapte."[37]

Apoi a redat un hadith în care un bărbat l-a întrebat pe Profet ﷺ: „Care dintre cei care iau parte la jihad are cea mai mare răsplată?" A răspuns: „Cel care Îl pomenește cel mai mult pe Allah." A întrebat: „Care dintre cei care postesc are cea mai mare răsplată?" A răspuns: „Cel care Îl pomenește cel mai mult pe Allah." Apoi a amintit rugăciunea, zakāt, pelerinajul și milostenia. La toate acestea, Trimisul lui Allah ﷺ răspundea: „Cel care Îl pomenește cel mai mult pe Allah." Atunci Abū Bakr i-a spus lui ʿUmar, Allah să fie mulțumit de amândoi: „O, Abū Ḥafṣ, cei care Îl pomenesc pe Allah au luat tot binele!" Trimisul lui Allah ﷺ a spus: „Da."[38]

Aceasta este o regulă măreață și nobilă, care cuprinde toate actele de adorare. Cei mai răsplătiți oameni în fiecare faptă de

37 Al-Wābil al-ṣayyib, pp. 181–182.

38 Relatat de imamul Aḥmad în Musnad (15614). Al-Haythamī a spus în Majmaʿ al-zawāʾid, 10/74: „În lanț se află Zabbān ibn Fāʾid, care este slab, deși a fost socotit și demn de încredere; la fel și Ibn Lahīʿah. Ceilalți transmițători ai lui Aḥmad sunt demni de încredere."

ascultare sunt cei care Îl pomenesc cel mai mult pe Allah în ea. Pelerinii care au cea mai mare răsplată la Allah sunt cei care Îl pomenesc cel mai mult în pelerinajul lor. Cei care fac ʿumrah și au cea mai mare răsplată la Allah sunt cei care Îl pomenesc cel mai mult în ʿumrah lor. Așa este în fiecare faptă de ascultare.

De aceea, pelerinii nu se află la aceeași treaptă în pelerinajul lor și nu au aceeași răsplată. Printre ei este cel care Îl pomenește mult pe Allah, cel care o face într-o măsură mijlocie, cel care o face puțin și cel nepăsător, distras și întors de la aceasta. La Allah căutăm ajutor!

Pelerinul trebuie să își păzească timpul în pelerinaj și să se îngrijească să Îl pomenească mult pe Allah: prin citirea Coranului, rostirea talbiyei, preamărirea și lăudarea Lui, citirea cărților de cunoaștere și alte asemenea fapte. Astfel, răsplata pelerinajului său va spori și va dobândi primirea lui și plata îmbelșugată.

10 Cugetarea la sensurile, învățămintele și foloasele pelerinajului

Pelerinul să se îngrijească, în timpul pelerinajului, să cugete la sensurile sale adânci și la învățămintele lui și să cunoască foloasele sale din această lume și din Viața de Apoi.
Cugetarea la numeroasele foloase și învățăminte ale pelerinajului este una dintre cauzele binelui și ale dreptei sale împliniri. Allah le-a cuprins în cuvintele Sale:

﴿لِّيَشْهَدُواْ مَنَـٰفِعَ لَهُمْ﴾

„Pentru ca ei să fie martori ai unor foloase pentru ei."
Coran, al-Ḥajj 22:28 (fragment)

Cuvintele *„pentru ca"* din expresia *„pentru ca ei să fie martori ai unor foloase pentru ei"* arată scopul și se leagă de cuvintele lui Allah:

﴿وَأَذِّن فِى ٱلنَّاسِ بِٱلْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ
يَأْتِينَ مِن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾

„Vestește oamenilor pelerinajul! Ei vor veni la tine pe jos și pe orice cămilă slabă, venind pe orice drum îndepărtat."
Coran, al-Ḥajj 22:27

Adică vin la pelerinaj pe jos și călare pentru a fi martori ai unor foloase și a avea parte de ele. Pelerinajul este plin de mari foloase religioase și lumești. Allah a pomenit foloasele în verset într-o

formă neprecizată, arătând astfel că ele sunt numeroase, felurite și îmbelșugate.

Pelerinii se cuvine să aibă parte, în pelerinajul lor, de marile foloase, de lecțiile felurite și de îndemnurile mișcătoare, pentru ca inimile lor să prindă viață, credința lor să se întărească, sufletele lor să se curețe și starea lor să se îndrepte.

Semnul unui pelerinaj primit

Există un semn al pelerinajului primit care se arată după pelerinaj: starea pelerinului de după el să fie mai bună decât cea de dinainte. Cel a cărui stare era rea înainte de pelerinaj să ajungă după el într-o stare bună; iar cel a cărui stare era bună înainte să ajungă într-una și mai bună. Acesta este unul dintre semnele primirii pelerinajului și dintre indiciile mulțumirii față de fapta robului.

Cel care își neglija unele obligații și cădea în unele lucruri oprite și încălcări, iar apoi, după pelerinaj, găsește în sine îndreptare către Allah, îndepărtare de neascultare și grabă spre căința de păcatele sale, are în aceasta un semn vădit dintre semnele primirii, o dovadă a mulțumirii față de faptă și a faptului că pelerinajul său a fost unul bine călăuzit și primit.

Al-Ḥasan al-Baṣrī, Allah să aibă milă de el, a spus: „Pelerinajul primit este acela din care omul se întoarce desprins de această lume și dornic de Viața de Apoi."[39]

Al-Ḥāfiẓ Ibn Ḥajar, Allah să aibă milă de el, a spus: „Dacă se întoarce mai bun decât era, se cunoaște că pelerinajul lui este primit."[40]

39 Relatat de al-Bukhārī în Al-Tārīkh al-kabīr, 3/238.

40 Fatḥ al-Bārī, 3/382.

De aceea, fiecare musulman trebuie să se străduiască după pelerinajul la Casa cea Sfântă a lui Allah să își desăvârșească îndreptarea, păstrând ascultarea față de Allah, și să nu fie:

﴿كَٱلَّتِى نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنۢ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنكَٰثًا﴾

„Asemenea celei care își destramă în fire răsucitura, după ce o torsese trainic."

Coran, al-Naḥl 16:92 (fragment)

Cum se poate ca un credincios să iasă din pelerinaj asemenea zilei în care l-a născut mama sa, iar apoi să se arunce din nou în păcate și să se îndrepte către greșeli și fărădelegi? Aceasta să fie oare recunoștința datorată lui Allah pentru că i-a ușurat și i-a dat izbândă în împlinirea acestui măreț ritual?

Teama de neprimire, împreună cu nădejdea

Dintre lucrurile importante de după pelerinaj este ca pelerinul să nu afirme cu certitudine, nici despre sine, nici despre altcineva, că pelerinajul său este acceptat și primit. Allah a spus despre starea credincioșilor:

﴿وَٱلَّذِينَ يُؤْتُونَ مَآ ءَاتَوا۟ وَّقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَٰجِعُونَ﴾

„Și cei care dăruiesc ceea ce dăruiesc cu inimile pline de teamă, pentru că se vor întoarce la Domnul lor."

Coran, al-Mu'minūn 23:60

ʿĀ'ishah, Allah să fie mulțumit de ea, a întrebat: „O, Trimis al lui Allah, este vorba despre omul care săvârșește adulter, fură și bea vin?" El ﷺ a răspuns: „Nu, fiică a celui cu totul sincer! Este omul care postește, se roagă și dă milostenie, temându-se că nu îi vor fi primite."[41]

41 Relatat de al-Tirmidhī în Jāmiʿ (3175) și de Ibn Mājah (4198); al-Albānī l-a declarat autentic în Al-Silsilah al-ṣaḥīḥah (162).

Credinciosul se străduiește, așadar, să își împlinească adorarea cât mai bine și mai deplin, apoi Îi cere lui Allah să o primească de la el, fără să se fălească înaintea Domnului său cu ea, fără să Îi pretindă recunoștință pentru ascultarea sa și fără ca aceasta să îl facă să se socotească mare și să se trufească în sine. Toate acestea sunt semne ale lipsirii de bine și indicii ale pierderii. Allah a spus:

﴿يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا۟ ۖ قُل لَّا تَمُنُّوا۟ عَلَىَّ إِسْلَٰمَكُم ۖ بَلِ ٱللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَىٰكُمْ لِلْإِيمَٰنِ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ﴾

„Ei îți socotesc o favoare faptul că au îmbrățișat Islamul. Spune: «Nu-mi socotiți o favoare Islamul vostru! Dimpotrivă, Allah v-a făcut o favoare călăuzindu-vă către credință, dacă sunteți sinceri.»”

Coran, al-Ḥujurāt 49:17

Binefacerea vine de la Allah, iar darul și izbânda sunt în Mâna Sa:

﴿وَمَا تَوْفِيقِىٓ إِلَّا بِٱللَّهِ ۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾

„Iar izbânda mea nu vine decât de la Allah. În El mă încred și către El mă întorc.”

Coran, Hūd 11:88 (fragment)

Ruga pentru un pelerinaj primit

Dintre lucrurile importante face parte și ca pelerinul să Îi ceară Domnului său, la încheierea pelerinajului, să i-l facă primit. ʿAbd al-Raḥmān ibn Yazīd a spus: „Am plecat împreună cu ʿAbd Allāh, Allah să fie mulțumit de el. A aruncat șapte pietricele, rostind takbīr la fiecare pietricică, stând în vale. Când a terminat, a spus: «O, Allah, fă-l un pelerinaj primit și iartă păcatul!» Apoi a spus: «Așa l-am văzut făcând pe cel căruia i-a fost pogorâtă sura al-Baqarah.»”[42]

42 Relatat de Ibn Abī Shaybah în Muṣannaf (14569).

Al-Haytham ibn Ḥanash a spus: „L-am auzit pe Ibn ʿUmar, Allah să fie mulțumit de el și de tatăl său, spunând atunci când arunca pietricelele: «O, Allah, fă-l un pelerinaj primit și iartă păcatul!»”[43]

Al-Mughīrah a spus: „L-am întrebat pe Ibrāhīm al-Nakhaʿī: «Ce să spun când arunc pietricelele la jamrah?» A răspuns: «Spune: O, Allah, fă-l un pelerinaj primit și iartă păcatul!»”[44]

ʿAbd al-Raḥmān ibn al-Aswad a relatat de la tatăl său: „ʿAbd Allāh ne învăța să spunem, după ce terminam aruncarea pietricelelor la jamrah: «O, Allah, fă-l un pelerinaj primit și iartă păcatul!»”[45]

Ibn Rajab, Allah să aibă milă de el, a spus: „Pelerinul nu poate face pentru sine, și nici altcineva pentru el, o rugă mai bună decât aceea ca pelerinajul său să fie primit. De aceea, pelerinului îi este rânduit ca, după ce încheie actele pelerinajului și începe ieșirea din starea de consacrare prin aruncarea pietricelelor la Jamrat al-ʿAqabah în ziua jertfei, să spună: «O, Allah, fă-l un pelerinaj primit, o străduință răsplătită și iartă păcatul!»... Tot astfel, pentru cel care se întoarce din pelerinaj se face ruga ca Allah să îi facă pelerinajul primit.”[46]

Dintre lucrurile importante este ca pelerinul să stăruie în rugă pentru primire și să nădăjduiască de la Allah Cel Măreț că îi va primi pelerinajul. În același timp, să aibă gând bun despre Allah: că nu îi va dezamăgi nădejdea, nu îi va respinge ruga și îl va cinsti cu primirea. Allah este așa cum gândește robul Său despre El; robul să gândească, așadar, bine despre Domnul său.

43 Relatat de Ibn Abī Shaybah în Muṣannaf (14017).

44 Relatat de Ibn Abī Shaybah în Muṣannaf (14020).

45 Relatat de Ibn Abī Khaythamah în Al-Tārīkh al-kabīr (3891).

46 Laṭāʾif al-maʿārif, pp. 151–152.

Allah a pomenit despre prietenul Său apropiat, Ibrāhīm, și despre fiul său, Ismāʿīl, pacea fie asupra lor, că rosteau această rugă atunci când zideau Kaʿbah:

﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَٰهِـۧمُ ٱلْقَوَاعِدَ مِنَ ٱلْبَيْتِ وَإِسْمَٰعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّآ ۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ﴾

„Și când Ibrāhīm ridica temeliile Casei împreună cu Ismāʿīl: «Domnul nostru, primește de la noi! Tu ești Cel Care aude totul, Atoatețiutorul!»”

Coran, al-Baqarah 2:127

Deși împlineau o faptă bună și măreață, dintre cele mai nobile fapte, ei Îi cereau lui Allah să o primească de la ei.

De aceea, când citea acest verset, Wuhayb ibn al-Ward, Allah să aibă milă de el, plângea și spunea: „O, prieten apropiat al Celui Milostiv! Tu ridici temeliile Casei Celui Milostiv și totuși te temi că nu îți va fi primit?”[47]

Ibn Abī al-Dunyā a relatat în cartea sa Ḥusn al-ẓann bi-llāh, de la ʿAbd Allāh ibn al-Mubārak, Allah să aibă milă de el: „Am venit la Sufyān, Allah să aibă milă de el, în după-amiaza zilei de ʿArafah. Stătea în genunchi și lacrimile îi curgeau din ochi. Am plâns, iar el s-a întors către mine și a spus: «Ce ai?» Am întrebat: «Cine dintre această mulțime se află în starea cea mai rea?» A răspuns: «Cel care crede că Allah nu îi va ierta!»”[48]

De aceea s-a păstrat această practică din vremea companionilor, Allah să fie mulțumit de ei, până astăzi: când musulmanii se întâlnesc de ʿĪd al-Fiṭr și ʿĪd al-Aḍḥā, își spun unii altora: *„Allah să primească de la noi și de la voi!”*

47 Tafsīr Ibn Abī Ḥātim (1240).

48 Ḥusn al-ẓann bi-llāh (78).

Ibn Baṭṭah, Allah să aibă milă de el, a spus: „Tot astfel, cel care se întoarce din pelerinaj, după ce își încheie pelerinajul, ʿumrah și toate ritualurile sale, atunci când este întrebat despre pelerinaj nu spune decât: «Am făcut pelerinajul; nu a mai rămas decât primirea.»… Astfel este întâmpinat pelerinul, spunându-i-se: «Allah să îți primească pelerinajul și să îți sporească fapta în bine!» Tot astfel se întâlnesc oamenii la încheierea lunii Ramadan și își spun unii altora: «Allah să primească de la noi și de la tine!» Aceasta a fost practica musulmanilor, acesta le-a fost obiceiul, iar generațiile de mai târziu l-au preluat de la înaintașii lor."[49]

O, Allah, Cel Viu, Cel Care există prin Sine și susține toate, Stăpân al măreției și al cinstirii! Primește pelerinajul pelerinilor la Casa Ta, răsplătește-le strădania, iartă-le păcatele, treci peste faptele lor rele și întoarce-i în țările lor asemenea zilei în care i-au născut mamele lor, cu păcatele iertate! Fă pentru ei toți să fie un pelerinaj primit și o strădanie răsplătită! Allah să îl binecuvânteze și să îi dăruiască pace robului și Trimisului Său, Profetului nostru Muḥammad, întregii sale familii și tuturor companionilor săi! Laudă lui Allah, Domnul lumilor!

49 Al-Ibānah, 2/873, prescurtat.

Indice

căință	18
evlavie	13, 14
milostenie	25, 31
ostentație	3, 10
păcate	1, 3, 4, 16, 17, 30
pelerinaj primit	2, 3, 4, 19, 31, 32, 34
primire	33
sinceritate	5
Sunnah	6, 11
talbiyah	10

ʿASHR ṢIFĀT

UN PELERINAJ CARE SCHIMBĂ VIAȚA

Sinceritate, evlavie și bunătate față de oameni.

Zece însușiri ale pelerinajului primit, explicate prin Coran, Sunnah și cuvintele învățaților. Cum să fie păstrat binele pelerinajului după întoarcerea acasă.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro